

EUROPEES PARLEMENT

2009 - 2014

Zittingsdocument

A7-0249/2011

27.6.2011

VERSLAG

over het zeventienvingste jaarlijkse verslag over de controle op de toepassing van het EU-recht (2009)
(2011/2027(INI))

Commissie juridische zaken

Rapporteur Eva Lichtenberger

INHOUD

Blz.

ONTWERPRESOLUTIE VAN HET EUROPEES PARLEMENT	3
TOELICHTING.....	11
ADVIES VAN DE COMMISSIE INTERNE MARKT EN CONSUMENTENBESCHERMING	12
ADVIES VAN DE COMMISSIE VERZOEKSCHRIFTEN	15
UITSLAG VAN DE EINDSTEMMING IN DE COMMISSIE	19

ONTWERPRESOLUTIE VAN HET EUROPEES PARLEMENT

**over het zeventwintigste jaarlijkse verslag over de controle op de toepassing van het EU-recht (2009)
(2011/2027(INI))**

Het Europees Parlement,

- gezien het Interinstitutioneel Akkoord "Beter wetgeven"¹,
 - gezien het zeventwintigste jaarlijkse verslag over de controle op de toepassing van het EU-recht (2009) (COM(2010)0538),
 - gezien de werkdocumenten van de diensten van de Commissie (SEC(2010)1143 en SEC(2010)1144),
 - gezien het verslag van de Commissie met als titel "Evaluatieverslag EU-Pilot" (COM(2010)0070),
 - gezien de mededeling van de Commissie over de toepassing van artikel 260, lid 3, VWEU (SEC(2010)1371),
 - gezien de mededeling van de Commissie van 5 september 2007 met als titel "Een Europa van resultaten - toepassing van het gemeenschapsrecht" (COM(2007)0502),
 - gezien de mededeling van de Commissie van 20 maart 2002 betreffende betrekkingen met de klager inzake inbreuken op het gemeenschapsrecht (COM(2002)0141),
 - gezien zijn resolutie van 25 november 2010 over het zesentwintigste jaarlijkse verslag over de controle op de toepassing van het gemeenschapsrecht (2008)²,
 - gezien het antwoord van de Commissie op zijn resolutie van 25 november 2010 over het zesentwintigste jaarlijkse verslag over de controle op de toepassing van het gemeenschapsrecht (2008),
 - gezien artikel 119, lid 1, van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie juridische zaken en de adviezen van de Commissie interne markt en consumentenbescherming en de Commissie verzoekschriften (A7-0249/2011),
- A. overwegende dat het Verdrag van Lissabon, dat op 1 december 2009 in werking is getreden, voorziet in een aantal nieuwe rechtsgronden met als doel de tenuitvoerlegging, toepassing en handhaving van het EU-recht te vereenvoudigen,
- B. overwegende dat overeenkomstig artikel 298 VWEU de instellingen, organen en instanties van de Unie bij de vervulling van hun taken op een open, doeltreffend en onafhankelijk

¹ PB C 321 van 31.12.2003, blz. 1.

² Aangenomen teksten P7_TA(2010)0437.

Europees ambtenarenapparaat steunen,

1. is van mening dat op grond van artikel 17 VEU aan de Commissie de essentiële rol van hoedster van de Verdragen wordt toegekend; merkt in dit kader op dat de bevoegdheid en de plicht van de Commissie inbreukprocedures in gang te zetten tegen lidstaten die een van de krachtens de Verdragen op hen rustende verplichtingen niet zijn nagekomen, waaronder verplichtingen met betrekking tot de grondrechten van burgers, een hoeksteen van de rechtsorde van de EU vormt en als zodanig strookt met het concept van een op het beginsel van de rechtstaat gegrondveste Unie;
2. onderstreept het fundamentele belang van de rechtstaat als een voorwaarde niet alleen voor de legitimiteit van eender welke vorm van bestuur en administratie en voor een daadwerkelijke democratie waarin specifieke acties voldoen aan de algemene vastgelegde normen, maar ook voor de voorspelbaarheid en objectieve juistheid van besluiten en als een garantie dat burgers ten volle en effectief hun bij wet bepaalde rechten kunnen genieten;
3. benadrukt dat uit het zeventwintigste jaarverslag over de controle op de toepassing van het EU-recht blijkt dat ondanks een daling van het aantal door de Commissie ingeleide inbreukprocedures, zij eind 2009 nog ongeveer 2 900 klachten en inbreukdossiers in behandeling had en dat de lidstaten nog steeds in meer dan de helft van de gevallen achterlopen met hun omzetting van richtlijnen, een situatie die allesbehalve bevredigend is en waarvoor de lidstaten de grootste verantwoordelijkheid dragen;
4. merkt op dat een inbreukprocedure uit twee fasen bestaat: een bestuursrechterlijke (onderzoeks)fase en een gerechtelijke fase bij het Hof van Justitie; is van mening dat de rol van de burgers als klagers tijdens de bestuursrechtelijke fase van wezenlijk belang is met het oog op de naleving van het recht van de Unie in de maatschappij, hetgeen de Commissie in haar bovengenoemde mededeling van 20 maart 2002 opnieuw erkent; is dan ook van oordeel dat het uiterst belangrijk is dat wordt gewaarborgd dat de procedures die de burgers in staat stellen inbreuken op het recht van de Unie op te sporen en deze onder de aandacht van de Commissie te brengen, transparant, eerlijk en betrouwbaar zijn;
5. neemt er nota van dat de Commissie er met het project EU Pilot naar streeft inzet, samenwerking en partnerschap tussen de Commissie en de lidstaten te versterken¹ en met de autoriteiten van de lidstaten een gezamenlijke inspanning levert om te zorgen voor een correcte toepassing van de wetgeving van de EU; constateert dat dit initiatief gedeeltelijk beantwoordt aan de nieuwe behoefte aan samenwerking tussen alle instellingen van de Europese Unie na de goedkeuring van het Verdrag van Lissabon, maar verzoekt de Commissie met klem ervoor te zorgen dat er altijd rekening wordt gehouden met de burger in het kader van het toezicht op de naleving van het EU-recht;
6. merkt op dat aan de ene kant wordt erkend dat burgers een belangrijke rol spelen bij de naleving van het EU-recht in de maatschappij², terwijl zij aan de andere kant - in het project EU Pilot - het risico lopen steeds meer van deelname aan alle verdere procedures te worden

¹ Evaluatieverslag EU-Pilot, blz. 2.

² Zie bovengenoemde mededeling van de Commissie van 20 maart 2002, blz.5: "[...]de Commissie [heeft] herhaaldelijk erkend dat de klager een essentiële rol vervult bij de ontdekking van inbreuken op het Gemeenschapsrecht".

uitgesloten; is van mening dat dit resultaat moet worden vermeden door EU-Pilot te zien als een ‘mediatie’-achtig alternatief waarbij de burger volledig betrokken en ingepast blijft als rechtzoekende partij; is van mening dat dit beter zou beantwoorden aan de doelstellingen in de Verdragen dat "besluiten in zo groot mogelijke openheid en zo dicht mogelijk bij de burger worden genomen" (artikel 1 VEU), dat "de instellingen [...] van de Unie in een zo groot mogelijke openheid" werken (artikel 15 VWEU) en dat "de Unie [...] in al haar activiteiten het beginsel [eerbiedigt] van gelijkheid van haar burgers, die gelijke aandacht genieten van haar instellingen" (artikel 9 VEU);

7. neemt kennis van het aantal verzoekschriften waarvoor geen oplossing kan worden gevonden in het kader van het afgeleide EU-recht of direct toepasselijke verdragsbepalingen, maar die toch aangeven dat er sprake is van schendingen van de beginselen die een voorwaarde vormen voor toetreding tot de Unie en die overeenkomen met de waarden die zijn vastgelegd in artikel 2 VEU, waarbij artikel 7 VEU de procedures regelt om deze waarden te handhaven;
8. merkt op dat de uit hoofde van de Verdragen aan de Commissie toevertrouwde discretionaire bevoegdheid om inbreukprocedures te leiden moet worden uitgeoefend met inachtneming van de rechtsstaat, de verplichting van transparantie en openheid en het beginsel van proportionaliteit, en nooit het hoofddoel van deze bevoegdheid, namelijk de tijdige en juiste toepassing van het recht van de Unie, in gevaar mag brengen; herhaalt dat "absolute discretie gepaard aan een absoluut gebrek aan transparantie [...] volledig in strijd met de rechtsstaat" is¹;
9. vraagt de Commissie om te zorgen voor meer transparantie in de lopende inbreukprocedures en voor een zo snel mogelijke en adequate informatie aan de burger over de actie die naar aanleiding van hun klachten wordt ondernomen; spoort de Commissie aan een streeftermijn voor te stellen waarin de lidstaten aan een arrest van het Hof van Justitie gevolg moeten geven;
10. merkt op dat de Commissie om het EU-Pilot-initiatief te kunnen uitvoeren een vertrouwelijke online databank heeft opgericht voor de communicatie tussen diensten van de Commissie en de autoriteiten van de lidstaten; herhaalt dat het in het project EU Pilot aan transparantie ten opzichte van klagers ontbreekt en herinnert aan het verzoek van het Parlement om toegang tot de databank waarin alle klachten worden opgeslagen om het in staat te stellen toezicht te houden op de rol van de Commissie als hoedster van de Verdragen;
11. juicht de toezeggingen van de Commissie toe, maar vindt dat verdere inspanningen nodig zijn van alle betrokken partijen - de lidstaten, de Commissie, de Raad en het Parlement - om van de Unie en haar binnenmarkt een tastbare realiteit te maken voor burgers, hun organisaties en ondernemingen;
12. is van mening dat het EU-Pilot-initiatief een bijdrage zou kunnen leveren aan de oplossing van problemen waarmee burgers en bedrijven op de binnenmarkt te maken krijgen en verzoekt de Commissie om de reikwijdte van dit initiatief van 24 naar 27 lidstaten uit te breiden;

¹ Resolutie van het Europees Parlement van 25 november 2010 over het 26ste jaarlijkse verslag over de controle op de toepassing van het gemeenschapsrecht (2008) (P7_TA(2010)0437).

13. is ermee ingenomen dat de Commissie de nadruk legt op de noodzaak om inbreuken beter te voorkomen door alle bestaande instrumenten te gebruiken en ervoor te zorgen dat er voldoende middelen beschikbaar zijn;
14. benadrukt dat, om de consequentie te behouden bij de toepassing van EU-recht door de lidstaten en de rol van het Hof van Justitie in dit verband te verzekeren, de Commissie grondig onderzoek zou moeten verrichten en indien nodig een inbreukprocedure moet inleiden wanneer een verzoekschrift of klacht betrekking heeft op een weigering van een nationale rechtbank om een prejudiciële vraag te stellen, wanneer deze krachtens de verdragen en het acquis daartoe verplicht was;
15. juicht het toe dat de termijnen voor het onderzoek van vermeende inbreuken dankzij het gebruik van de proefprojectmethode verkort zijn, maar vindt dat de Commissie meer toelichting en nadere informatie moet geven, zodat het Parlement kan oordelen over het succes van deze methode vanuit het oogpunt van effectieve naleving door de lidstaten;
16. merkt op dat in het antwoord van de Commissie op zijn resolutie van 25 november 2010 uitsluitend wordt verwezen naar zaken die aanhangig zijn gemaakt bij het Hof¹ die zouden bevestigen dat haar diensten documenten betreffende inbreukprocedures en onderzoeken voorafgaande aan inbreukprocedures met vertrouwelijkheid moeten behandelen; herinnert de Commissie eraan dat het Hof van Justitie in deze zaken nooit heeft ontkend dat een hoger openbaar belang de toegang tot documenten evenwel kan rechtvaardigen; merkt bovendien op dat de Ombudsman blijkt heeft gegeven van een positieve aanpak wat betreft van het vrijgeven van documenten betreffende inbreukprocedures²;
17. vindt dat meer toegang tot informatie over inbreukdossiers kan worden gegeven zonder het doel van het onderzoek in het gedrang te brengen en meent dat een hoger openbaar belang de toegang tot deze dossiers kan rechtvaardigen, met name in gevallen waarin de menselijke gezondheid en onherstelbare schade aan het milieu op het spel kunnen staan; zou het op prijs stellen indien de toegang tot openbaar beschikbare informatie over inbreukdossiers vergemakkelijkt wordt;
18. verzoekt de Commissie dan ook nogmaals een voorstel in te dienen voor een procedurele wet in de vorm van een verordening op grond van de nieuwe rechtsgrond van artikel 298 VWEU, waarin de verschillende aspecten van de inbreukprocedure worden vastgelegd, waaronder kennisgevingen, bindende termijnen, het recht op verdediging, de motiveringsplicht en het recht van eenieder op toegang tot haar/zijn dossier, teneinde de rechten van de burgers te versterken en transparantie te waarborgen;

¹ Arresten van het Gerecht in zaak T-105/95 *WWF UK tegen Commissie*, Jurispr. 1997, blz. II-313 en in zaak T191/99 *Petrie en anderen tegen Commissie*, Jurispr. 2001, blz. II-3677 en arrest van het Hof van Justitie van 21 september 2010 in de gevoegde zaken C-514/07 P, C-528/07 P en C-532/07 P *Koninkrijk Zweden tegen Association de la presse internationale en Europese Commissie, Association de la presse internationale ASBL tegen Europese Commissie en Europese Commissie tegen Association de la presse internationale*, (nog niet in de Jurisprudentie verschenen).

² Zie

<http://www.ombudsman.europa.eu/nl/cases/decision.faces.jsessionid=B87D2523A2E21106CC3BA41701FDF0C7>.

19. merkt op dat vele verzoekschriften betrekking hebben op belangenconflicten tussen besluitmakers en is sterk voorstander van de goedkeuring van een verordening inzake administratieve procedures van de EU, die ook algemene beginselen inzake inbreukprocedures moet bevatten;
20. wijst in dit verband op het antwoord van de Commissie op het verzoek van het Parlement om een procedurele wet, waarin zij haar twijfels uit over de mogelijkheid een verordening aan te nemen op basis van artikel 298 VWEU vanwege de uit hoofde van de Verdragen aan de Commissie toevertrouwde discretionaire bevoegdheid om zelf te bepalen hoe zij inbreukprocedures voert en maatregelen neemt om te waarborgen dat het EU-recht op de juiste wijze wordt toegepast; is ervan overtuigd dat een dergelijke procedurele wet op geen enkele wijze de discretionaire bevoegdheid van de Commissie zou beperken, maar uitsluitend zou waarborgen dat de Commissie bij het uitoefenen van haar bevoegdheid de beginselen voor "een open, doeltreffend en onafhankelijk Europees ambtenarenapparaat" eerbiedigt waarnaar wordt verwezen in artikel 298 VWEU en artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie;
21. is ingenomen met het besluit van de Commissie juridische zaken om verzoekschrift 1028/2009, waarin wordt aangedrongen op bindende normen inzake inbreukprocedures, op te nemen in de werkzaamheden van de werkgroep die zij heeft opgericht rond artikel 298 VWEU;
22. herinnert de Commissie eraan dat in bovengenoemde mededeling van 20 maart 2002 betreffende betrekkingen met de klager inzake inbreuken op het gemeenschapsrecht verschillende fasen in de procedure worden genoemd die de Commissie aanvaardbaar vindt wat betreft de inrichting van haar discretionaire bevoegdheid en dat er dan ook geen belemmering bestaat voor het baseren van een verordening op dit instrument; wijst op het voornemen van de Commissie deze mededeling te herzien; verzoekt de Commissie met klem geen gebruik te maken van zachte wetgeving op het gebied van de inbreukprocedure, maar een verordening voor te stellen opdat het Parlement als medewetgeving volledig wordt betrokken bij een dergelijk belangrijk onderdeel van de rechtsorde van de EU;
23. wijst er in het bijzonder op dat de Commissie voornemens haar algemene beleid inzake de registratie van klachten en de betrekkingen met indieners van klachten bij te stellen in het licht van de ervaring met de nieuwe methoden die momenteel worden getest; is bezorgd over het feit dat de Commissie de inbreukprocedure niet langer gebruikt als een onmisbaar instrument om te waarborgen dat de lidstaten het recht van de Unie tijdig en op de juiste wijze toepassen; benadrukt dat het hier om een verplichting van de Commissie op grond van de Verdragen gaat waarvan niet eenzijdig afstand kan worden gedaan; verzoekt de Commissie met klem het verklaarde succes van deze "nieuwe methoden" te bewijzen aan de hand van consistente en uitvoerige gegevens betreffende de periode voor en na het project EU Pilot en in de toekomstige verordening beginselen en voorwaarden betreffende de registratie van klachten en andere rechten van klagers op te nemen;
24. is verheugd over het nieuwe element dat is opgenomen in artikel 260 VWEU op basis waarvan de Commissie het Hof van Justitie kan verzoeken een lidstaat financiële sancties op te leggen vanwege te late omzetting van een richtlijn wanneer zij bij het Hof een zaak aanhangig maakt op grond van artikel 258 VWEU; dringt er bij de Commissie op aan om, met het oog op een betere transparantie, informatie te verstrekken over het gebruik dat van

deze nieuwe discretionaire bevoegdheid wordt gemaakt;

25. is van mening dat het uiterst belangrijk is dat de Commissie hiervan gebruik maakt en van alle andere mogelijke middelen om te waarborgen dat de lidstaten de wetgeving van de Unie tijdig en op de juiste wijze omzetten, in het bijzonder wanneer het om het milieu gaat;
26. benadrukt dat een tijdige omzetting van richtlijnen van de EU van essentieel belang is voor een soepel functioneren van de binnenmarkt, in het belang van de consumenten en de ondernemingen in de EU; is verheugd over de vooruitgang die op deze weg geboekt is, maar maakt zich zorgen over het hoge aantal inbreukzaken wegens te late omzetting van richtlijnen;
27. stelt zich achter de initiatieven die de lidstaten hebben genomen om de omzetting van binnenmarktrichtlijnen optimaal te laten verlopen, zoals geschikte incentieven voor de desbetreffende departementen en waarschuwingssystemen ter attendering op de naderende verstrijksdatum van de omzettingstermijn;
28. vraagt de Commissie, voortbouwend op zijn aanbeveling van 29 juni 2009 over maatregelen voor een betere werking van de binnenmarkt¹, de ‘beste praktijken’ bij de omzetting van binnenmarktrichtlijnen te blijven promoten;
29. stelt vast dat nationale rechtbanken een essentiële rol vervullen bij de toepassing van het EU-recht en verleent zijn volledige steun aan de inspanningen van de EU om justitiële opleidingen voor nationale rechters, juristen en ambtenaren bij de nationale overheden te bevorderen en te coördineren;
30. benadrukt dat de Commissie misschien wel gelijk heeft met haar opmerking dat het in de eerste plaats de taak is van de rechtssystemen van de lidstaten om op te treden in geval van inbreuken op de EU-wetgeving, maar dat burgers vaak met enorme moeilijkheden te kampen hebben ten gevolge van nationale gerechtelijke procedures, die duur of te lang kunnen zijn; meent derhalve dat de in het programma van Stockholm vastgelegde richtsnoeren moeten worden gevolgd;
31. is ermee ingenomen dat de Commissie meer gebruik maakt van onderzoeksmissies om inbreuken ter plaatse te onderzoeken en vindt dat moet worden gestreefd naar coördinatie en synergie met de missies die door het EP worden uitgevoerd, met name door de Commissie verzoekschriften, met eerbiediging van de onafhankelijkheid van elke instelling;
32. wijst erop dat de mogelijkheid die burgers, ondernemingen en belangengroepen hebben om een zaak betreffende de toepassing van het EU-recht voor een nationaal bestuurlijk beroepsorgaan/bestuursrechter of rechterlijke instantie te brengen los staat en onafhankelijk is van en niet in strijd is met het voeren van inbreukprocedures door de Commissie;
33. betreurt dat te veel inbreukprocedures lang voortduren voordat zij worden afgesloten of aan het Hof van Justitie worden voorgelegd; roept de lidstaten en de Commissie op tot grotere inspanningen om inbreukprocedures op te lossen en vraagt de Commissie om meer systematiek en transparantie in de prioriteiten die zij ten aanzien van inbreuken in de

¹ PB L 176 van 7.7.2009, blz. 17.

verschillende sectoren hanteert;

34. is bezorgd over het hoge aantal inbreuken op het terrein van erkenning van beroepskwalificaties, diensten en openbare aanbesteding; is van oordeel dat nadere verduidelijking van de rechtskaders op deze terreinen van waarde zou zijn om de nationale autoriteiten te helpen bij het omzettingsproces;
35. is blij met de aanleg van een openbare databank met wetgeving en rechtspraak op het gebied van oneerlijke handelspraktijken; is van mening dat dergelijke initiatieven ook voor andere gebieden in overweging moeten worden genomen;
36. herinnert aan het belang van het SOLVIT-netwerk dat consumenten en ondernemingen in de EU erbij helpt van hun rechten in het kader van de binnenmarkt gebruik te maken; is blij met de vooruitgang die is geboekt voor een beter functioneren van SOLVIT en vraagt de Commissie en de lidstaten om SOLVIT verder te versterken;
37. acht het belangrijk dat de EU-burgers vollediger en op een praktische manier over hun rechten op de binnenmarkt worden geïnformeerd; steunt de verdere ontwikkeling van de centrale webpagina Uw Europa;
38. wijst erop dat gerechtelijke procedures kostbaar en tijdverslindend zijn, zowel voor particuliere burgers als voor ondernemingen, en dat zij een zware last vormen voor de Europese en nationale gerechtshoven, die toch al overbelast zijn; onderstreept het belang van preventieve maatregelen en deugdelijke regelingen voor alternatieve geschillenbeslechting, waarmee deze belasting kan worden verlicht;
39. merkt op dat burgers, maatschappelijke organisaties en ondernemingen gebruik blijven maken van het verzoekschriftenmechanisme vooral om verslag uit te brengen en te klagen over de niet-naleving van EU-recht door de autoriteiten van de lidstaten op diverse niveaus, waarbij het meestal gaat over kwesties in verband met het milieu en de binnenmarkt, vaak in verband met vrij verkeer, grondrechten en burgerschap;
40. stelt vast dat vele verzoekschriften verwijzen naar het Handvest van de grondrechten ook al is het Handvest niet van toepassing op handelingen van de lidstaten, terwijl in andere verzoekschriften een beroep wordt gedaan op de waarden waarop de EU is gegrondvest; vreest dat de burgers zich misleid voelen over de eigenlijke werkingssfeer van het Handvest en vindt het uiterst belangrijk dat het toepassingsgebied en de handhaving van het Handvest van de grondrechten worden toegelicht; benadrukt dat het subsidiariteitsbeginsel, dat een van de hoekstenen is van de Europese Unie, behoorlijk moet worden uitgelegd zodat de burgers niet in de war zijn over de toepasselijkheid van het Handvest;
41. is verheugd over het specifieke hoofdstuk over verzoekschriften in het zeventiende jaarlijkse verslag, waarom het Parlement had verzocht, waarin de Commissie een overzicht geeft van de nieuwe verzoekschriften die zijn ontvangen en stelt dat, hoewel de meeste verzoekschriften geen betrekking hebben op inbreuken, zo aan het Parlement en de Commissie toch nuttige informatie wordt verstrekt over wat de burger beroert;
42. verzoekt de Raad om overeenkomstig zijn eigen verklaring in punt 34 van het Interinstitutioneel Akkoord "Beter wetgeven" de lidstaten verplicht te stellen tabellen die het

verband weergeven tussen de richtlijnen en de nationale omzettingsmaatregelen op te stellen en deze openbaar te maken; benadrukt dat dergelijke tabellen van wezenlijk belang zijn voor een efficiënt toezicht door de Commissie op de omzettingsmaatregelen in alle lidstaten;

43. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie, het Hof van Justitie, de Europese Ombudsman en de parlementen van de lidstaten.

TOELICHTING

Dit verslag behelst een evaluatie van het toezicht door de Commissie op de toepassing van het recht van de Europese Unie in 2009. Het richt zich voornamelijk op de essentiële rol van de Commissie als hoedster van het Verdrag en de bevoegdheid en de plicht van de Commissie om inbreukprocedures in gang te zetten tegen lidstaten die een van de krachtens de Verdragen op hen rustende verplichtingen niet zijn nagekomen. In het verslag wordt herhaald dat een inbreukprocedure uit twee fasen bestaat: een bestuursrechterlijke (onderzoeks)fase en een gerechtelijke fase bij het Hof van Justitie. Tijdens de bestuursrechterlijke fase is de rol van de burgers (klagers) van wezenlijk belang met het oog op de naleving van het recht van de Unie in de maatschappij. Europa dichterbij de burger brengen en het gebruik van goede bestuurstechnieken zijn nauw met elkaar verbonden. Een van de gebieden waarop rechtstreekse interactie plaatsvindt tussen "Europa" en de burgers van de EU is nu juist de bestuursrechtelijke fase van artikel 258 VWEU, waarin burgers zich tot de Commissie en het Parlement richten om hun Europese rechten te doen eerbiedigen. Om deze reden is het van wezenlijk belang dat klagers worden behandeld op grond van beginselen van goed bestuur¹. In het verslag wordt de Commissie dan ook verzocht een voorstel voor een "procedurele wet" in de vorm van een verordening in te dienen op grond van de nieuwe rechtsgrond van artikel 298 VWEU om de rechten van de burgers te versterken en voor transparantie te zorgen. De procedurele wet zal op geen enkele wijze de discretionaire bevoegdheid van de Commissie beperken, maar uitsluitend waarborgen dat de Commissie bij het uitoefenen van haar bevoegdheid de beginselen voor "een open, doeltreffend en onafhankelijk Europees ambtenarenapparaat" eerbiedigt, waarnaar wordt verwezen in artikel 298 VWEU en in artikel 41 van het Handvest van de grondrechten.

¹ Zie Melanie Smith, "Enforcement, monitoring, verification, outsourcing: the decline and decline of the infringement process", *European Law Review* (2008), vol. 33, blz. 7777.

26.5.2011

ADVIES VAN DE COMMISSIE INTERNE MARKT EN CONSUMENTENBESCHERMING

aan de Commissie juridische zaken

inzake het 27ste jaarverslag over de controle op de toepassing van het EU-recht (2009)
(2011/2027(INI))

Rapporteur voor advies: Cristian Silviu Buşoi

SUGGESTIES

De Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid verzoekt de ten principale bevoegde Commissie juridische zaken onderstaande suggesties in haar ontwerp-resolutie op te nemen:

1. benadrukt dat een tijdige omzetting van richtlijnen van de EU van essentieel belang is voor een soepel functioneren van de binnenmarkt, in het belang van de consumenten en de ondernemingen in de EU; is verheugd over de vooruitgang die op deze weg geboekt is, maar maakt zich zorgen over het hoge aantal inbreukzaken wegens te late omzetting van richtlijnen;
2. roept de Commissie op de veranderingen die met artikel 260, lid 3, VWEU zijn ingevoerd, ten volle te benutten, met het doel om de lidstaten te stimuleren om de richtlijnen binnen de door de wetgever vastgestelde termijn om te zetten en daarmee de daadwerkelijke doelmatigheid van de wetgeving van de Europese Unie te garanderen; dringt er bij de Commissie op aan om, met het oog op een betere transparantie, informatie te verstrekken over het gebruik dat van deze discretionaire bevoegdheid wordt gemaakt;
3. betreurt het dat teveel inbreukprocedures lang aanslepen voordat zij worden afgesloten of aan het Hof van Justitie worden voorgelegd; roept de lidstaten en de Commissie op tot grotere inspanningen om inbreukprocedures op te lossen;
4. vraagt de Commissie om meer systematiek en transparantie in de prioriteiten die zij ten aanzien van inbreuken in de verschillende sectoren hanteert;
5. vraagt de Commissie om te zorgen voor meer transparantie in de lopende inbreukprocedures

en voor een zo snel mogelijke en adequate informatie aan de burger over de actie die naar aanleiding van hun klachten wordt ondernomen; spoort de Commissie aan een streeftermijn voor te stellen waarin de lidstaten aan een arrest van het Hof van Justitie gevolg moeten geven;

6. is bezorgd over het hoge aantal inbreuken op het terrein van erkenning van beroepskwalificaties, diensten en openbare aanbesteding; is van oordeel dat nadere verduidelijking van de rechtskaders op deze terreinen van waarde zou zijn om de nationale autoriteiten te helpen bij het omzettingsproces;
7. is blij met de aanleg van een openbare databank met wetgeving en rechtspraak op het gebied van oneerlijke handelspraktijken; is van mening dat dergelijke initiatieven ook voor andere gebieden in overweging moeten worden genomen;
8. stelt zich achter initiatieven die de lidstaten nemen om de omzetting van binnenmarktrichtlijnen optimaal te laten verlopen, zoals geschikte incentieven voor de desbetreffende departementen, en waarschuwingssystemen ter attendering op de naderende verstrijksdatum van de omzettingstermijn;
9. vraagt de Commissie, voortbouwend op zijn aanbeveling van 29 juni 2009 over maatregelen voor een betere werking van de binnenmarkt¹, de "beste praktijken" bij de omzetting van binnenmarktrichtlijnen te blijven promoten;
10. meent dat de lidstaten correlatietabellen voor alle binnenmarktrichtlijnen moeten opstellen en openbaar maken;
11. is van mening dat het EU-Pilot-initiatief een belangrijke bijdrage levert aan de oplossing van problemen waarmee burgers en bedrijven op de binnenmarkt te maken krijgen; vraagt de Commissie en de lidstaten om de reikwijdte van dit initiatief van 24 naar 27 lidstaten uit te breiden;
12. herinnert aan het belang van SOLVIT die consumenten en ondernemingen in de EU helpt van hun rechten in het kader van de binnenmarkt gebruik te maken; is blij met de vooruitgang die geboekt is voor een beter functioneren van SOLVIT en vraagt de Commissie en de lidstaten om SOLVIT verder te versterken;
13. wijst erop dat gerechtelijke procedures kostbaar en tijdverslindend zijn, zowel voor particuliere burgers als voor ondernemingen, en dat zij een zware last vormen voor de Europese en nationale gerechtshoven, die toch al overbelast zijn; onderstreept het belang van preventieve maatregelen en deugdelijke regelingen voor alternatieve geschillenbeslechting, waarmee deze belasting kan worden verlicht;
14. acht het belangrijk dat de EU-burgers vollediger, en op een praktische manier omtrent hun rechten op de binnenmarkt worden geïnformeerd; steunt de verdere ontwikkeling van de centrale webpagina Uw Europa.

¹ PB L 176 van 7.7.2009, blz. 17.

UITSLAG VAN DE EINDSTEMMING IN DE COMMISSIE

Datum goedkeuring	25.5.2011
Uitslag eindstemming	+ : 34 - : 0 0 : 0
Bij de eindstemming aanwezige leden	Pablo Arias Echeverría, Adam Bielan, Cristian Silviu Buşoi, Lara Comi, Anna Maria Corazza Bildt, António Fernando Correia De Campos, Jürgen Creutzmann, Evelyne Gebhardt, Louis Grech, Małgorzata Handzlik, Malcolm Harbour, Iliana Ivanova, Sandra Kalniete, Eija-Riitta Korhola, Edvard Kožušník, Hans-Peter Mayer, Phil Prendergast, Mitro Repo, Robert Rochefort, Zuzana Roithová, Heide Rühle, Christel Schaldemose, Andreas Schwab, Laurence J.A.J. Stassen, Catherine Stihler, Róza Gräfin von Thun und Hohenstein, Kyriacos Triantaphyllides, Emilie Turunen, Bernadette Vergnaud, Barbara Weiler
Bij de eindstemming aanwezige vaste plaatsvervanger(s)	Regina Bastos, Cornelis de Jong, María Irigoyen Pérez, Constance Le Grip, Morten Løkkegaard, Pier Antonio Panzeri, Konstantinos Poupakis, Sylvana Rapti

25.5.2011

ADVIES VAN DE COMMISSIE VERZOEKSCHRIFTEN

aan de Commissie juridische zaken

inzake het 27ste jaarverslag over de controle op de toepassing van het EU-recht (2009)
(2011/2027(INI))

Rapporteur voor advies: Margrete Auken

SUGGESTIES

De Commissie verzoekschriften verzoekt de ten principale bevoegde Commissie juridische zaken onderstaande suggesties in haar ontwerpresolutie op te nemen:

1. onderstreept het fundamenteel belang van de rechtstaat als een voorwaarde niet alleen voor de legitimiteit van eender welke vorm van bestuur en administratie en voor een daadwerkelijke democratie waarin specifieke acties voldoen aan de algemene vastgelegde normen, maar ook voor de voorspelbaarheid en objectieve juistheid van besluiten en als een garantie dat burgers ten volle en effectief hun bij wet bepaalde rechten kunnen genieten;
2. merkt op dat burgers, maatschappelijke organisaties en ondernemingen blijven gebruik maken van het verzoekschriftenmechanisme vooral om verslag uit te brengen en te klagen over de niet-naleving van EU-recht door de autoriteiten van de lidstaten op diverse niveaus, waarbij het meestal gaat over kwesties in verband met het milieu en de binnenmarkt, vaak in verband met vrij verkeer, grondrechten en burgerschap;
3. stelt vast dat tal van verzoekschriften verwijzen naar het Handvest van de grondrechten ook al is het Handvest niet van toepassing op handelingen van de lidstaten, terwijl in andere verzoekschriften een beroep wordt gedaan op de waarden waarop de EU is gegrondvest; vreest dat de burgers zich misleid voelen over de eigenlijke werkingssfeer van het Handvest en vindt het uiterst belangrijk dat het toepassingsgebied en de handhaving van het Handvest van de grondrechten worden toegelicht; benadrukt dat het subsidiariteitsbeginsel, dat een van de hoekstenen is van de Europese Unie, behoorlijk moet worden uitgelegd zodat de burgers niet in de war zijn over de toepasselijkheid van het Handvest;
4. benadrukt dat de Commissie misschien wel gelijk heeft met haar opmerking dat het in de eerste plaats de taak is van de rechtssystemen van de lidstaten om op te treden in geval van

inbreuken op de EU-wetgeving, maar dat burgers vaak met enorme moeilijkheden te kampen hebben ten gevolge van nationale gerechtelijke procedures, die duur of te lang kunnen zijn; meent derhalve dat de in het programma van Stockholm vastgelegde richtsnoeren moeten worden gevolgd;

5. benadrukt dat uit het 27e jaarverslag over de controle op de toepassing van het EU-recht (2009) (COM (2010)0538)) blijkt dat ondanks een daling van het aantal door de Commissie ingeleide inbreukprocedures, zij eind 2009 nog ongeveer 2900 klachten en inbreukdossiers in behandeling had en dat de lidstaten nog steeds in meer dan de helft van de gevallen achterlopen met hun omzetting van richtlijnen, een situatie die allesbehalve bevredigend is en waarvoor de lidstaten de grootste verantwoordelijkheid dragen;
6. verwelkomt het specifieke hoofdstuk over verzoekschriften in het 27e jaarverslag, zoals gevraagd door het Parlement, waarin de Commissie een overzicht geeft van de nieuwe verzoekschriften die zijn ontvangen en stelt dat, hoewel de meeste verzoekschriften geen betrekking hebben op inbreuken, zo aan het Parlement en de Commissie toch nuttige informatie wordt verstrekt over wat de burger beroert;
7. is ermee ingenomen dat de Commissie de nadruk legt op de noodzaak om inbreuken beter te voorkomen door alle bestaande instrumenten te gebruiken en ervoor te zorgen dat er voldoende middelen beschikbaar zijn;
8. juicht de toezeggingen van de Commissie toe, maar vindt dat verdere inspanningen nodig zijn van alle betrokken partijen - de lidstaten, de Commissie, de Raad en het Parlement - om van de Unie en haar binnenmarkt een tastbare realiteit te maken voor burgers, hun organisaties en ondernemingen;
9. benadrukt dat, om de consequentie te behouden bij de toepassing van EU-recht door de lidstaten en de rol van het Hof van Justitie in dit verband te verzekeren, de Commissie grondig onderzoek zou moeten verrichten en indien nodig een inbreukprocedure moet inleiden wanneer een verzoekschrift of klacht betrekking heeft op een weigering van een nationale rechtbank om een prejudiciële vraag te stellen, wanneer deze krachtens de verdragen en het acquis daartoe verplicht was;
10. is ingenomen met het besluit van de Commissie juridische zaken om verzoekschrift 1028/2009, waarin wordt aangedrongen op bindende normen inzake inbreukprocedures, op te nemen in de werkzaamheden van de werkgroep die zij heeft opgericht rond artikel 298 VWEU;
11. merkt op dat vele verzoekschriften betrekking hebben op belangenconflicten tussen besluitmakers en is sterk voorstander van de goedkeuring van een regelgeving inzake administratieve procedures van de EU, die ook algemene beginselen inzake inbreukprocedures moet bevatten;
12. neemt kennis van het aantal verzoekschriften waarvoor geen oplossing kan worden gevonden in het kader van afgeleid EU-recht of direct toepasselijke verdragsbepalingen, maar die toch aangeven dat er sprake is van schendingen van de beginselen die een voorwaarde vormen voor toetreding tot de Unie en die overeenkomen met de waarden die zijn vastgelegd in artikel 2 VEU, waarbij artikel 7 VEU de procedures regelt om deze waarden te handhaven;

13. juicht het toe dat de termijnen voor het onderzoek van vermeende inbreuken dankzij het gebruik van de proefprojectmethode verkort zijn, maar vindt dat de Commissie meer toelichting en nadere informatie moet geven, zodat het Parlement kan oordelen over het succes van deze methode vanuit het oogpunt van effectieve naleving door de lidstaten;
14. vindt dat meer toegang tot informatie over inbreukdossiers kan worden gegeven zonder het doel van het onderzoek in het gedrang te brengen en meent dat een hoger openbaar belang de toegang tot deze dossiers kan rechtvaardigen, met name in gevallen waarin de menselijke gezondheid en onherstelbare schade aan het milieu op het spel kunnen staan; zou het op prijs stellen indien de toegang tot openbaar beschikbare informatie over inbreukdossiers vergemakkelijkt wordt;
15. is ermee ingenomen dat de Commissie meer gebruik maakt van onderzoeksmissies om inbreuken ter plaatse te onderzoeken en vindt dat moet worden gestreefd naar coördinatie en synergie met de missies die door het EP worden uitgevoerd, met name door de Commissie verzoekschriften, met eerbiediging van de onafhankelijkheid van elke instelling.

UITSLAG VAN DE EINDSTEMMING IN DE COMMISSIE

Datum goedkeuring	24.5.2011
Uitslag eindstemming	+: 22 -: 0 0: 0
Bij de eindstemming aanwezige leden	Margrete Auken, Elena Băsescu, Victor Boștinaru, Philippe Boulland, Giles Chichester, Roger Helmer, Carlos José Iturgaiz Angulo, Peter Jahr, Lena Kolarska-Bobińska, Miguel Angel Martínez Martínez, Erminia Mazzoni, Willy Meyer, Mariya Nedelcheva, Chrysoula Paliadeli, Nikolaos Salavrakos, Jarosław Leszek Wałęsa, Angelika Werthmann, Rainer Wieland, Tatjana Ždanoka
Bij de eindstemming aanwezige vaste plaatsvervanger(s)	Cristian Dan Preda
Bij de eindstemming aanwezige plaatsvervanger(s) (art. 187, lid 2)	María Muñiz De Urquiza, Antolín Sánchez Presedo

UITSLAG VAN DE EINDSTEMMING IN DE COMMISSIE

Datum goedkeuring	21.6.2011
Uitslag eindstemming	+ : 21 - : 0 0 : 0
Bij de eindstemming aanwezige leden	Raffaele Baldassarre, Luigi Berlinguer, Sebastian Valentin Bodu, Christian Engström, Marielle Gallo, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Sajjad Karim, Klaus-Heiner Lehne, Antonio López-Istúriz White, Jiří Maštálka, Alajos Mészáros, Bernhard Rapkay, Evelyn Regner, Alexandra Thein, Diana Wallis, Rainer Wieland, Tadeusz Zwiefka
Bij de eindstemming aanwezige vaste plaatsvervanger(s)	Piotr Borys, Vytautas Landsbergis, Kurt Lechner, Eva Lichtenberger, József Szájer
Bij de eindstemming aanwezige plaatsvervanger(s) (art. 187, lid 2)	Jörg Leichtfried, María Muñiz De Urquiza